

Ευριπίδη Ελένη, Πάροδος (στ. 192 - 436)

Τόπος: Αίγυπτος,
παλάτι Πρωτέα.

Πρόσωπα: Ελένη, Χορός.

Ο Χορός, ο οποίος αποτελείται από νέες Ελληνίδες ακόλουθες της Ελένης μπαίνει στη σκηνή, επειδή καθώς έπλενε ρούχα στην ακροθαλασσιά άκουσε το σπαραχτικό της θρήνο και ήρθε **να της συμπαρασταθεί**.

Ο Χορός συμπάσχει με την Ελένη και θρηνεί για το χαμό των δικών της και για τη μοίρα της, αφού λόγω του θανάτου του Μενελάου, δεν θα μπορέσει να επιστρέψει στην πατρίδα της.

Η ηρωίδα ρίχνει όλες τις ευθύνες για τα βάσανά της στους Θεούς.

Ο Χορός προσπαθεί να δώσει κουράγιο στην ηρωίδα, η Ελένη όμως είναι **θλιμμένη** και **απαρηγόρητη**. **Εύχεται να ήταν άσχημη** και να ξεχνούσαν την κακή της φήμη και απαριθμεί τα **τωρινά της βάσανα**: βρίσκεται σκλάβα σε ξένη χώρα, ο σύζυγός της πέθανε, η μητέρα της έβαλε εξαιτίας της τέλος στη ζωή της, τα αδέλφια της χάθηκαν και η κόρη της θα έχει πολύ

άσχημη τύχη. Επιπλέον η ηρωίδα δεν μπορεί πια να γυρίσει στην πατρίδα της τη Σπάρτη, αφού όλοι πιστεύουν πως χάθηκε μαζί με το Μενέλαο.

Η Ελένη αποφασίζει να δώσει τέλος στη ζωή της , αλλά ο Χορός τη σταματά και τη συμβουλεύει να πάρει προφητεία από τη μάντισσα Θεονόη

και να είναι αισιόδοξη. Εκείνη ορκίζεται πως αν μάθει ότι ο σύζυγός της είναι όντως νεκρός, θα αυτοκτονήσει. Η ηρωίδα θρηνεί και πάλι για όλους εκείνους που έχασαν τη ζωή τους στο ν πόλεμο και καταλήγει πως η ομορφιά της προκάλεσε συμφορές όχι μόνο στους Αχαιούς αλλά και στους Τρώες.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ

1. **Πρωωδός (στ. 192- 195):** Η αρχή του θρήνου της Ελένης.

2. **Κομμός (στ. 196- 288):**

- **1η ενότητα-** α' στροφή (στ. 196- 209): Η επίκληση της Ελένης.
- **2η ενότητα-** α' αντιστροφή (στ. 210- 223): Η είσοδος των γυναικών του χορού.
- **3η ενότητα-** β' στροφή (στ. 224- 243): Οι συμφορές της Ελένης.
- **4η ενότητα-** β' αντιστροφή (στ. 244- 263): Η ανταπόκριση του χορού.
- **5η ενότητα-** επωδός (στ. 264- 288): Οι υπαίτιοι των συμφορών.

3. **Διαλογική σκηνή (στ. 289- 371):**

- **1η ενότητα** (στ. 289- 331): Το παρελθόν της Ελένης και η αγωνία της για το μέλλον.
- **2η ενότητα** (στ. 332- 345): Η απόφαση της Ελένης.
- **3η ενότητα** (στ. 346- 371): Η παρέμβαση του Χορού.

4. **Αμοιβαίο (στ. 372- 436):**

- **1η ενότητα** (στ. 372- 404): Η αντίδραση της Ελένης.
- **2η ενότητα** (στ. 405- 436): Ο θρήνος της Ελένης.

Η **Πάροδος** είναι το τραγούδι που τραγουδά ο **Χορός** όταν **πρωτομπαίνει** στην **ορχήστρα**. Ο Χορός στο αρχαίο θέατρο εμφανιζόταν κατά κανόνα με κάποια επισημότητα, με ρυθμικά βήματα και τελετουργικό τρόπο. Τα τραγούδια του (τα **ΛΥΡΙΚΑ ΜΕΡΗ** της τραγωδίας) συνόδευε πάντα **μουσική**. Έτσι, ήταν αναγκαία η συμμετοχή ενός **αυλητή** σε όλη τη διάρκεια του έργου. Το θέαμα, λοιπόν, στις αρχαίες παραστάσεις ήταν πλούσιο, αφού συνδυάζε **λόγο**, (υποκριτές), **κίνηση** (Χορός), **μουσική** (τραγούδια του Χορού με συνοδεία αυλητή).

Ελένη Ευριπίδη. Εθνικό
Θέατρο, 24/06/1962 -
24/06/1962. Αρχαίο
Θέατρο Επιδαύρου

